

Capitolul 10

Abilități sociale

Atunci când oamenii se înțeleg între ei, înseamnă că au „abilități sociale” bune. Oamenii își dezvoltă abilitățile sociale pe măsură ce relaționează unii cu ceilalți, învață despre ei înșiși și iau în considerare sentimentele celorlalți.

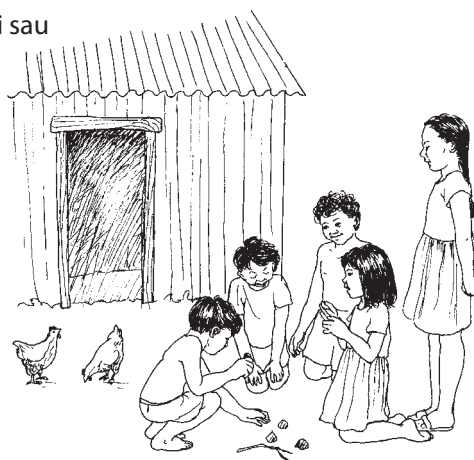
Este foarte important ca toată lumea să aibă aceste abilități sociale bune. Pentru a face parte dintr-un grup – fie el familie, grup de prieteni sau chiar colegi de clasă la școală – este necesară prezența abilităților sociale.

Abilitățile sociale sunt mai mult decât bune maniere. Abilitățile sociale bune permit oamenilor:

- să acorde și să primească atenție, afecțiune sau ajutor.
- să își exprime nevoi, sentimente și drepturi într-un mod acceptabil.
- să comunice eficient.

Este important pentru copiii surzi sau cu deficiențe de auz să dezvolte bune abilități sociale. Capacitatea lor de a se înțelege cu ceilalți îi va ajuta să fie mai puțin izolați.

La fel ca și copiii auzitori, copiii surzi trebuie să dezvolte abilități sociale privind și interacționând cu oamenii din jurul lor. Aceasta îi ajută să învețe să facă anumite lucruri cum ar fi să trateze oamenii mai în vârstă cu respect, să ceară permisiunea atunci când vor să folosească un obiect care nu le aparține sau să își aștepte rândul pentru a participa la o activitate.

Abilitățile sociale vor ajuta copilul să își facă prieteni și să relaționeze cu ceilalți membru ai comunității.

Cum învață copiii abilitățile sociale

Nu ne naștem cu aceste abilități sociale. Începem să le învățăm de când suntem mici, din momentul în care devenim conștienți de existența altor persoane. Ca și copii sau adulți, continuăm să învățăm și să folosim aceste abilități pe parcursul vieții.

La început, aceste abilități sociale sunt foarte simple. Un copil învață să răspundă zâmbetului mamei sale sau un copil învață să își aștepte rândul atunci când se joacă. Dar pe măsură ce copilul crește, el are nevoie de abilități sociale mult mai dezvoltate pentru a se înțelege cu ceilalți.

La vârsta de 2 ani

- întreabă atunci când are nevoie de ajutor
- se joacă alături de alți copii
- îl imită pe îngrijitor

La vârsta de 3 ani:

- îi place să ajute prin casă
- îi place să fie lăudat atunci când îndeplinește sarcini ușoare
- este conștient de sentimentele oamenilor

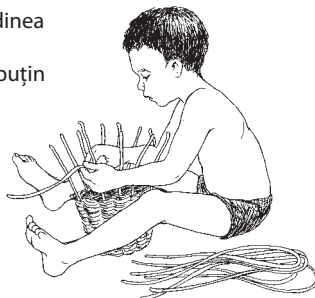
La vârsta de 5 ani

- înțelege regulile și ideile de bine și rău
- exprimă foarte multe sentimente
- se joacă cu alți copii

Comportamentul „corect” al unui copil depinde de vârsta sa. Dacă așteptați mai mult decât poate copilul să facă, atunci amândoi veți fi nemulțumiți. Dar dacă așteptați prea puțin de la copilul dumneavoastră, atunci el nu va învăța noi abilități. Pentru mai multe informații despre perioada în care copiii învață noi abilități sociale, a se vedea schemele de dezvoltare ale copilului începând de la pagina 129.

Încercați să fiți conștienți de atitudinea dumneavoastră față de abilitățile copilului. Vă așteptați să facă mai puțin decât este de fapt capabil?

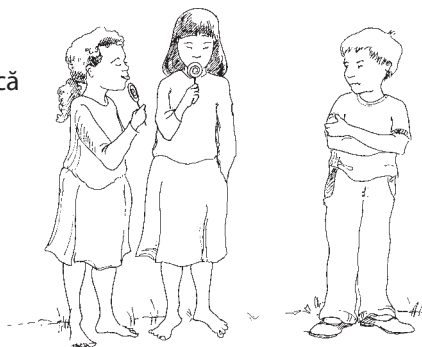
COPII ÎNVAȚĂ ABILITĂȚILE SOCIALE ÎN MAI MULȚI PAȘI

La fel fel ca și în cazul altor procese de dezvoltare, copilul învață abilitățile sociale în mai mulți pași. Pentru a își dezvolta abilitățile sociale, un copil trebuie să fie conștient de sentimentele celorlalți oameni. De asemenea, trebuie să învețe cum să împartă și cum să coopereze cu ceilalți oameni.

La început, el se joacă alături de ceilalți copii. Aceasta înseamnă că îi place să fie aproape de ei în timp ce se joacă, dar de fapt nu se joacă cu ei.

Apoi învață să se joace cu ceilalți. Învață să împartă jucării și să joace jocuri în care toată lumea trebuie să colaboreze.

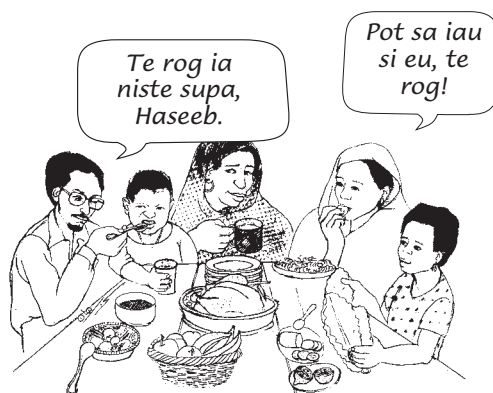

Pe măsură ce cresc, copiii simt nevoia să înțeleagă regulile și să fie capabili să își controleze comportamentul.

Cu toate ca Callam vrea dulciuri, a învățat ca nu trebuie să le ia din mână altui copil.

ACASĂ

Copiii deprind abilitățile sociale mai întâi privind cum se poartă membrii familiei unii cu ceilalți. Copiii copiază ce fac alți oameni, ce spun în momentul în care interacționează.

JOACA CU ALȚI COPII

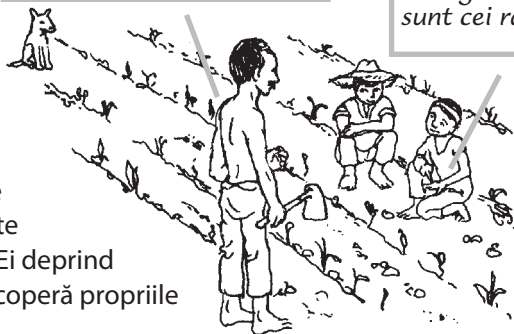
Pe măsură ce se joacă, copiii urmează instrucțiuni, cooperează, se joacă pe rând și împărtășesc. Joaca îi ajută pe copii să își înțeleagă propriile emoții, să se simtă mândri de ceea ce fac, și să își dezvolte un simț al personalității.

ÎN CADRUL COMUNITĂȚII

În afara casei și familiei apropiate, copiii văd cum copiii mai mari și adulții vorbesc, se joacă și lucrează împreună. Astfel ei învață modalități de a relaționa cu alți oameni din afara familiei. Iar în lumea mult mai vastă care li se deschide, copiii învață să practice diferite răspunsuri la situații și diferite modalități de a face diverse lucruri. Ei deprind abilități sociale pe măsură ce își descoperă propriile forțe și slăbiciuni.

Ma bucur ca ma ajuti sa curat fasolele de daunatori.

Domnule Lopes, care gandaci sunt cei rai?

Surditatea face ca abilitățile sociale să fie învățate mai greu

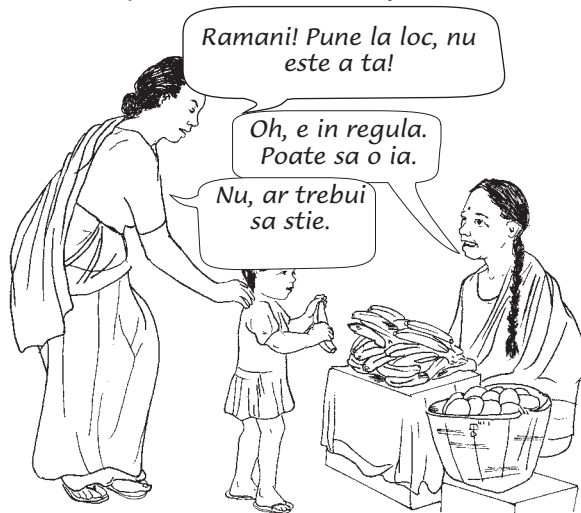
Copiii auzitori învață mult mai multe lucruri despre lumea care îi înconjoară. Multe dintre abilitățile sociale pe care le învață nu le sunt predate direct, ci se dezvoltă pe măsură ce ei ascultă alți oameni vorbind. Copiii surzi pierd foarte multe dintre aceste informații.

Unui copil cu deficiențe de auz îi este mult mai greu să învețe cum să se poarte cu alți oameni. El nu înțelege comportamentul pe care îl vede și motivele pentru care oamenii se poartă într-un anumit fel.

Aceasta se întâmplă în special atunci când un copil surd și părinții săi nu pot comunica bine unii cu alții. Atunci când nu se comportă cum trebuie, poate fi dificil de explicat copilului surd cum ar trebui să o facă.

Astfel, poate deveni un copil frustrat și va greși probabil mai mult. Un copil care nu se comportă corect de mai multe ori poate fi lăsat pe dinafară.

Un copil surd are nevoie de mai mult ajutor pentru a învăța cum să comunice, să coopereze cu ceilalți și să își controleze comportamentul.

Ramani! Pune la loc, nu este a ta!

Oh, e in regula. Poate sa o ia.

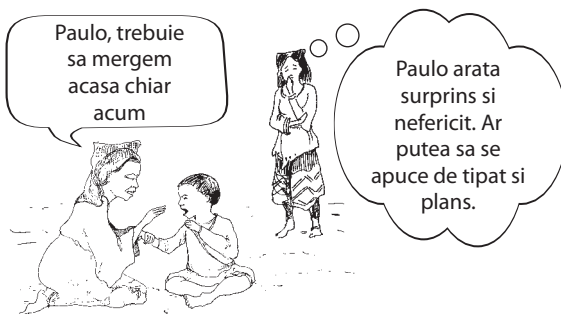
Nu, ar trebui sa stie.

Ramani vrea o banană dar nu înțelege că mama sa trebuie mai întâi să plătească pentru ea.

Cum să vă ocupați de comportamentul copilului

Surditatea nu provoacă un comportament greșit, cu toate că poate părea așa. Un copil cu deficiențe de auz comunică în principal prin comportamentul său – la fel ca un copil auzitor ale cărui abilități sociale nu s-au dezvoltat încă.

Învățați să recunoașteți semnalele care vă spun că se anunță un comportament problemă.

Dacă Paulo ar fi putut auzi, ar fi auzit-o pe mama și pe bunica sa vorbind și ar fi știut că ele se pregăteau să plece în curând.

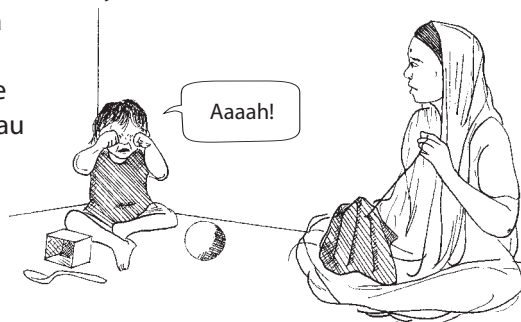
Astfel, ar fi fost pregătit pentru ceea ce avea să se întâmple.

Din moment ce Paulo are deficiențe de auz, el este surprins în momentul în care bunica sa îi spune că trebuie să plece acasă. La fel ca Paulo, copiii surzi au parte de surprize mereu.

Părinții trebuie să acorde o atenție deosebită felului în care se comportă un copil surd sau cu deficiențe de auz. Este nevoie de răbdare pentru a înțelege ce încearcă să vă comunice copilul prin comportamentul său și să învățați cum trebuie să comunicați așteptările dumneavoastră.

Copiii auzitori învață să se comporte corect mult mai ușor și la o vârstă fragedă decât copiii cu deficiențe de auz. Copiii au perioade în care spun „Nu” la tot ceea ce părinții îi roagă să facă. Aceste comportamente pot fi foarte frustrante pentru familia unui copil, dar ele sunt normale și dispar de obicei atunci când copilul învață să se auto-controleze.

Este mult mai dificil pentru un copil cu deficiențe de auz să se auto-controleze. Atunci când oamenii nu pot comunica cu copiii surzi, aceștia devin frustrați, supărați sau nervoși. Ei nu pot înțelege de ce trebuie să facă anumite lucruri sau ce se întâmplă în jurul lor.

ÎNCERCAȚI SĂ PREVENIȚI PROBLEMELE ÎNCĂ DE LA ÎNCEPUT

Atunci când copilul dumneavoastră nu se comportă frumos, întrebați-vă „Ce încercă să îmi spună copilul meu?”, „De ce are nevoie?”. Rețineți faptul că modul în care copilul se comportă este una din modalitățile în care acesta comunică cu dumneavoastră. Deoarece nu poate comunica nici prin cuvinte și nici prin semne, el adesea încearcă să vă transmită ceva prin comportamentul său.

Anumite probleme de comportament pot fi evitate dacă înțelegeți cauza acestor probleme. Se poate ca acest copil:

- să aibă nevoie de atenție. Se poate să fi învățat că primește mai multă atenție dacă se comportă urât.
- să fie obosită și să fie foame și să îi fie frică de ceva.
- să nu înțeleagă ce vreți. Sau poate dorește ceva dar nu este capabil să comunice astfel încât să puteți înțelege.
- să fi fost deranjat sau tratat urât de către alt copil sau adult.
- să copieze comportamentul unui alt copil.
- să nu fie capabil să ajungă la înălțimea așteptărilor. Sau poate încearcă să reziste limitelor pe care le-ați impus, sau vă arată că nu vrea să facă ce doriți dumneavoastră.

Chiar dacă dumneavoastră înțelegeți de ce este supărat copilul dumneavoastră, vor exista momente în care se va supăra indiferent de ce veți face. Dar dacă vedeți comportamentul unui copil ca și modalitate a sa de comunicare, veți putea să vă ocupați de nevoia copilului înainte ca aceasta să devină o problemă.

CUM SE STABILESC LIMITELE

Chiar și atunci când copilul se comportă frumos, există momente în care trebuie să îi spuneți copilului „Nu” și să stabiliți o serie de limite referitor la comportamentul său. Acest lucru se poate întâmpla pentru ca el să fie în siguranță sau pentru că nu se comportă frumos sau pentru că vrea să facă ceva ce nu îi dați voie. Copiii de vârste diferite trebuie să aibă limite diferite. Limitele pe care le stabiliți se vor schimba pe măsură ce copilul crește și învață cât mai multe despre lumea în care trăiește.

Pentru că are deficiențe de auz, uneori copilul dumneavoastră nu înțelege ce vreți de la el. Când îi spuneți „Nu” sau îi spuneți copilului ceea ce vreți ca el să facă, se poate să nu aveți abilități de comunicare suficiente pentru a îl face să înțeleagă. Se poate să credeți că vă ignoră sau că nu se comportă frumos când, de fapt, el nu înțelege ce vreți sau nu vreți să facă.

Anita nu înțelege ce îi spune tatăl ei.

Când vreți să impuneți o limită în comportamentul copilului sau să schimbați ceea ce face copilul:

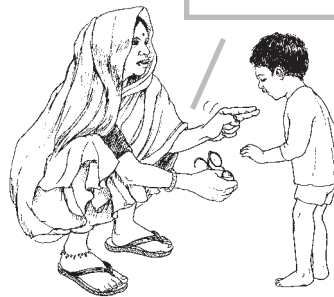
1. Spuneți-i. Înainte să îi spuneți „Nu”, gândiți-vă bine. Când spuneți „Nu” trebuie să fiți fermi. Dacă îl lăsați să vă facă să vă răzgândiți prin comportamentul său greșit, atunci el va învăța să se poarte urât pentru a obține ceea ce dorește.

Odată ce îi spuneți că nu poate face un lucru sau avea un lucru, nu trebuie să vă răzgândiți doar ca să îl faceți să se oprească din plâns.

2. Arătați-i ce vreți să spuneți.

Sunil, acestia sunt ochelarii lui tata. Ei nu sunt pentru joaca!

3. Folosiți desene pentru a face cererea mai clară

Trebuie sa acoperi putul, altfel cineva ar putea cadea in el.

Desenele sunt în special de ajutor pentru lucrurile care sunt foarte greu de comunicat – cum ar fi felul în care acțiunile copilului îi afectează pe alții.

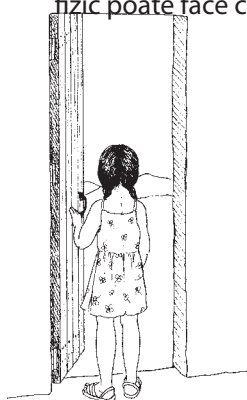
4. Ajutați-l să facă ceea ce îi cereți.

Dacă un copil surd are probleme în a înțelege ceea ce îi cereți, arătați-i prin fapte ce vreți să spuneți.

MODALITĂȚI DE A DIRIJA UN COMPORTAMENT CARE NU ESTE CORECT

Familiiile cu copii surzi se pot confrunta cu probleme de comportament pe care nu știu cum să le rezolve. Uneori folosesc soluții care funcționează pe moment – chiar dacă acestea nu îl ajută pe copil să își formeze un comportament frumos. În continuare este prezentată o listă cu lucruri care nu funcționează așa cum trebuie:

- Folosirea comenzilor fără a explica motivele și ceea ce vreți să spuneți. Aceasta îl împiedică pe copil să ia decizii bune de unul singur.
- Pedepsirea unui copil surd mai mult decât pe altul. Abuzul fizic poate face ca un copil să devină depresiv sau violent.

- Acceptarea comportamentului greșit a unui copil cu deficiențe de auz să continue fără a fi corectat. Aceasta îl poate face să devină mai izolat din punct de vedere social.

- Reținerea unui copil cu deficiențe de auz acasă mai mult decât pe alți copii. Aceasta împiedică dezvoltarea socială a copilului.

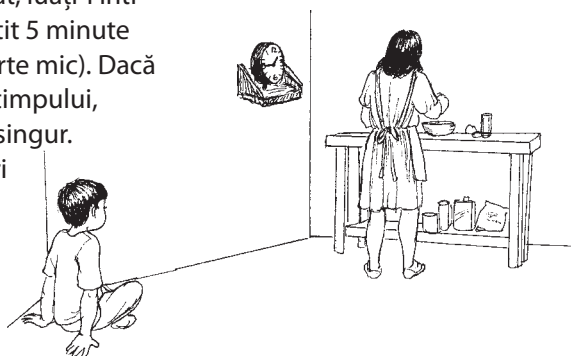
În timp ce aceste metode pot funcționa pe moment, acestea nu îl vor ajuta pe copil să învețe cum să se comporte sau cum să interacționeze cu ceilalți oameni.

Toți părinții își doresc ca copiii lor să se comporte frumos, să crească și să fie acceptați de către membrii comunității. Pentru ca acesta să își dezvolte auto-controlul, auto-controlul părintelui trebuie să reprezinte un model. Arătați-i copilului tipul de comportament care face din oricine o persoană bună.

Cum să vă ajutați copilul să se calmeze atunci când se comportă urât

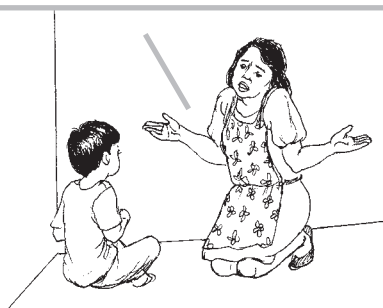
Atunci când copilul se comportă urât, luați-l într-un loc separat și faceți-l să stea liniștit 5 minute (mai puțin chiar pentru un copil foarte mic). Dacă încearcă să plece până la expirarea timpului, puneți-l să stea din nou. Nu îl lăsați singur.

Puteți proceda astfel pentru a îi oferi șansa copilului să se gândească la comportamentul său și la cum îl poate îmbunătăți. Aceste „pauze” vă oferă și dumneavoastră posibilitatea să vă calmați atunci când sunteți frustrați și supărați.

Înainte de a îl pune să stea cuminte pentru câteva minute, țineți-l bine și explicați-i cum doriți să se comporte. Atunci când s-a calmat, comunicați cu el și explicați-i de ce a avut nevoie de această „pauză” și felul în care comportamentul său îi afectează pe ceilalți. Amintiți-i mereu că vă place de el, dar nu vă place felul în care s-a comportat. Încurajați-l să vorbească sau să facă semne legat de ceea ce s-a întâmplat și de cum trebuia să reacționeze. Ajutați-l să înțeleagă de ce a avut nevoie de această „pauză”.

Omar, nu e bine sa il lovesti pe tatal tau. Hai sa ne gandim la alta cale de ai spune ca esti suparat.

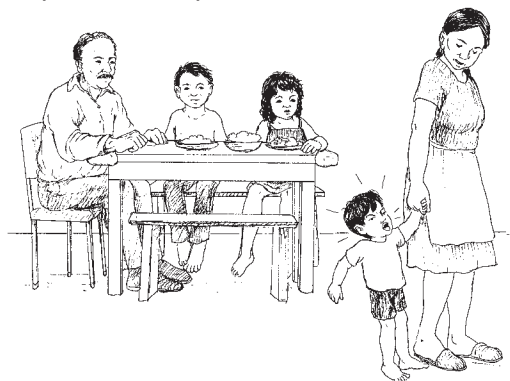

Ce trebuie să faceți dacă copilul are un acces de furie

La fel cum se întâmplă și cu mulți alți copii, furia copilului dumneavoastră se poate transforma într-un „acces de furie”. Un acces de furie apare atunci când un copil își pierde complet controlul și țipă, dă din picioare, lovește și plânge. Copiii care nu pot comunica ușor sunt cei care prezintă de obicei astfel de crize, și poate fi dificil să fie calmați.

Este foarte important ca dumneavoastră să rămâneți cât de calm puteți. Gândiți-vă 1 minut la ce trebuie să faceți. Iată câteva modalități utile de a ieși dintr-o astfel de situație:

- Odată ce și-a pierdut controlul, nu încercați să îi mai explicați nimic. Nu este momentul pentru o discuție.
- Nu îi răspundeți la țipete și la lovituri, dar nu îl lăsați complet singur. Comportamentul său poate să îl sperie și are nevoie de dumneavoastră alături pentru a se simți în siguranță.
- Nu îi trageți nicio palmă la fund, nu îl pișcați și nu țipați la el. Toate acestea nu vor face decât ca lucrurile să se înrăutățească. Dar nu îl lăsați să vă lovească. Puteți să îl țineți, dar numai pentru a îl împiedica să se rănească, să vă rănească pe dumneavoastră sau să strice lucruri.
- Încercați să îl distrageți în timpul unei crize. De exemplu, dacă țipă pentru că i-ați luat ceva din mână, puteți încerca să îi oferiți alt lucru pe care îl dorește sau arătați-i ceva neobișnuit. Acest lucru se poate aplica mai bine la copiii foarte mici.

Dacă puteți îndepărtați copilul de locul unde are accesul de furie.

Dacă acest acces de furie se manifestă ca răspuns la o limită pe care ați stabilit-o, nu permiteți schimbarea limitei datorită comportamentului copilului. Dacă cedați datorită comportamentului copilului, el va învăța că poate obține ceea ce vrea dacă are un acces de furie.

Atunci când copilul se comportă urât sau are un acces de furie în public

Dacă un copil se comportă urât în public, scoateți-l din grupul respectiv. Încercați să vă comportați cu clam și fără să vă enervați. Scoateți copilul din magazin, din super market sau de oriunde se petrece evenimentul respectiv. Dacă puteți, găsiți un loc liniștit în care să se calmeze. Dacă este necesar, puneți pe cineva să stea cu el până ce terminați ce aveți de făcut.

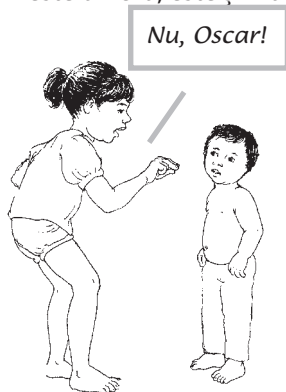
Poate părea mai simplu să țineți copilul acasă decât să vă faceți griji despre comportamentul acestuia în public. Dar este important ca toți copiii să învețe să se comporte în public și cum să facă parte din societate.

ACȚIUNILE NOASTRE SUNT PUTERNICE PUNCTE DE REFERINȚĂ

Ca în fiecare familie, este foarte important pentru o familie care are un copil surd să stabilească un bun exemplu. Familia trebuie să se comporte așa cum își dorește ca și copilul lor să se comporte și să își încurajeze copilul explicându-i ce fel de comportament își doresc. Dar nu este ușor să stabiliți un exemplu bun și, în același timp, să vă încurajați copiii să se poarte frumos.

Creșterea copiilor mici poate fi adesea frustrantă. Și atunci când și comunicarea este dificilă, este și mai dificil să învățați un copil cum să se comporte. Deoarece

comunicarea cu copiii surzi este mai dificilă, părinții și alți îngrijitori pot deveni frustrați și pot începe să îi lovească sau să îi scuture mai mult decât pe copii auzitori. A se vedea Capitolul 7 pentru mai multe informații legate de părinți și îngrijitori.

Poate fi dificil pentru unele persoane să își schimbe felul în care își educă copiii. Majoritatea oamenilor își educă copiii exact în același fel în care au fost și ei educați ca și copii. Dar când avem de-a face cu propriile frustrări fără să devenim violenți, transmitem copiilor noștri un mesaj puternic conform căruia și ei la rândul lor își pot stăpâni frustrările fără a fi violenți. Iată o poveste despre un

grup de părinți care s-au străduit să schimbe modul în care își educă copiii.

Un grup de părinți din Mexic au găsit o altă cale de a-și educa copiii

În Oaxaca, Mexic, a fost inițiat de către un asistent social și un profesor un program preșcolar pentru copiii surzi. În fiecare zi, părinții veneau la școală împreună cu copiii. Părinții participau la activități împreună cu copiii lor și se suțineau reciproc.

După un timp, părinții au început să observe cât de des își loveau sau își scuturau copiii surzi. Au discutat despre aceasta cu asistentul social și au hotărât că trebuie să găsească o altă cale de a își educa copiii. Asistentul social a explicat ideea de „pauză”: scoaterea copilului din situația problemă punându-l să stea cuminte câteva minute.

Părinții au decis că i-ar ajuta să nu își mai lovească copiii dacă s-ar amenda cu câțiva pesos de fiecare dată când își loveau sau scuturau copiii. Au pus o cutie goală pe un raft în care să pună banii. La început, aproape fiecare părinte puneau bani în cutie în fiecare zi. Dar aceste amenzi i-au ajutat să se controleze și să se gândească înainte de a-și lovi sau scutura copiii.

Pe măsură ce au încercat noi metode și și-au îmbunătățit abilitățile de comunicare, au observat că copiii lor se comportă mult mai frumos. La început, nu părea deloc ușor să schimbe modul în care și-au educat copiii, dar acum nu îi mai lovesc sau scutură aproape niciodată.

Cum să încurajați dezvoltarea socială a copilului

Este bine pentru copil să cunoască adulți surzi sau cu deficiențe de auz.

Acest lucru îi ajută să învețe că adulții surzi pot totuși fi persoane de succes și îl va ajuta să își câștige încrederea și stima de sine. Dacă îi vede cooperând, punând întrebări, răspunzând și exprimând o serie de sentimente, atunci va învăța regulile sociale și își va dezvolta abilitățile sociale.

Dintotdeauna am vrut sa fiu ca sora mea mai mare.

Si eu !!

Cati frati si surori ai?

Încurajați-vă copilul să devină responsabil și independent.

Bine, Kofi.
Ai facut-o singur!

Fatuma spune ca sunt de mare ajutor pentru mama. Pot sa aduc si lemne pentru bunica.

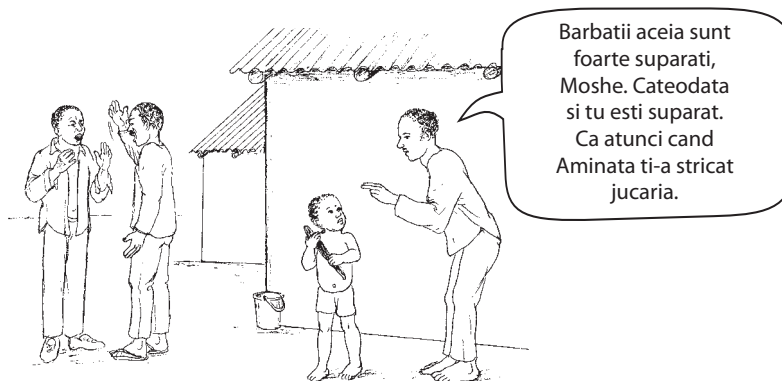

Ajutați-l să conștientizeze faptul că abilitățile pe care deja le are sunt folosite pentru comunitate. Încurajați-l să își dezvolte mai mult aceste abilități.

AJUTAȚI-VĂ COPILUL SĂ COMUNICE DESPRE SENTIMENTELE SALE

Un copil care nu poate vorbi despre sentimentele sale nu are altă șansă decât să le exteriorizeze. Astfel, poate lovi, țipa, lovi cu piciorul atunci când se simte frustrat sau supărat pentru că nu are altă modalitate de a-și exprima aceste sentimente. Dacă este adesea frustrat, nepoliticos sau nervos, el trebuie ajutat să își exprime sentimentele în alt mod.

Căutați oportunități pentru a vă învăța semne și cuvinte pe copil în scopul de a exprima emoții puternice. Aceasta îl va ajuta să-și cunoască și să își înțeleagă emoțiile. Atunci când o va face îi va fi mai ușor să vorbească despre emoțiile sale decât să le exteriorizeze.

RECOMPENSAȚI COMPORTAMENTUL FRUMOS

Când un copil se poartă frumos, atunci el este tratat frumos de către oamenii din jurul său. Când copilul dumneavoastră se poartă frumos, lăudați-l. Un copil își dorește dragostea și aprobarea părinților și a celorlalți, și astfel va repeta comportamentul care îi aduce laude și atenție. Câteva comentarii pe parcursul zilei, sau o îmbrățișare, îl vor încuraja să se comporte frumos.

Învățarea unui copil surd să se comporte frumos cere foarte multă răbdare și muncă. Dar odată ce începe să își dezvolte abilitățile sociale și să se comporte frumos, îi va fi mult mai ușor să își facă prieteni, să se integreze în comunitate și în cele din urmă să meargă la școală.

- Lăudați copilul atunci când face ceva bine

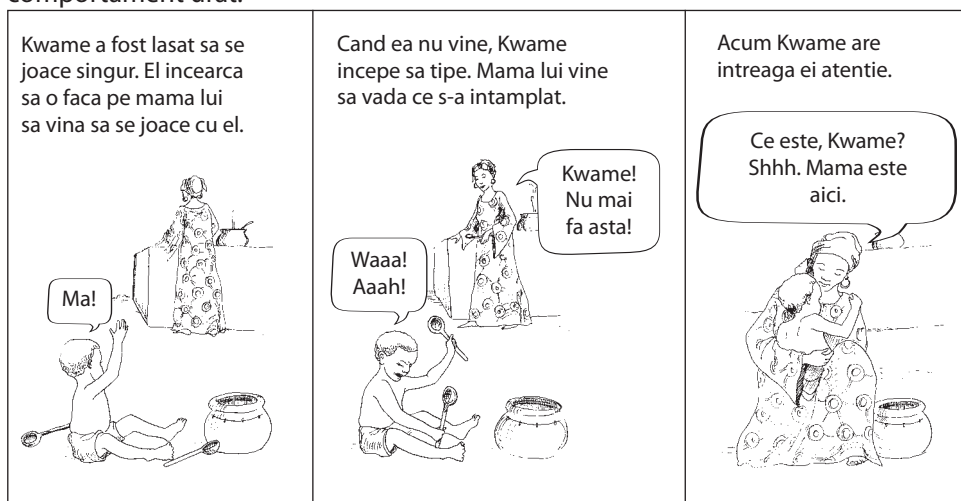
Mama o încurajează pe Sisi când aceasta încearcă să își spele hainele

- Răsplătiți mai degrabă un comportament frumos decât unul urât, zâmbiți copilului sau mângâiați-l atunci când vă place cum se comportă.

Un copil continuă adesea să afișeze un comportament problemă deoarece i s-a arătat că poate astfel obține ceea ce vrea. De exemplu, un părinte care refuză să îi acorde atenție copilului atunci când acesta se comportă frumos și oferă atenția dorită de copil atunci când acesta începe să țipe, înseamnă încurajarea unui comportament urât.

un părinte care refuză să îi acorde atenție copilului atunci când acesta se comportă frumos

și oferind atenția dorită de copil atunci când acesta începe să țipă

înseamnă încurajarea unui comportament urât

Însă, dacă îi oferiți atenție copilului atunci când se comportă frumos și refuzați să îi oferiți atenție atunci când se comportă urât, copilul nu primește ceea ce vrea. Aceasta înseamnă încurajarea unui comportament frumos.

dacă îi oferiți atenție copilului atunci când se comportă frumos

și refuzați să îi ofeți atenție atunci când se comportă urât

Aceasta înseamnă încurajarea unui comportament frumos.

ÎNVĂȚAȚI-VĂ COPILUL CE ÎNSEAMNĂ „DE CE”

Este mai ușor să determinați un copil să facă ceea ce vreți dacă îi spuneți și „de ce” trebuie să o facă. Dar pentru că tinerii cu deficiențe de auz poate nu cunosc suficiente semne sau cuvinte pentru a înțelege „de ce”, părinților li se pare adesea mult mai ușor să le spună doar ce să facă. Însă dacă ei nu înțeleg de ce trebuie să facă ceva, ei se pot simți frustrați.

FACEȚI SCHIMBĂRILE SĂ PARĂ MAI UȘOARE

Tranzițiile (schimbările de la o activitate la alta) pot părea dificile pentru mulți copii mici. Se pot supăra atunci când merg de la o casă la alta, sau atunci când trebuie să se oprească din joacă pentru a face o baie. Însă ei trebuie să se obișnuiască cu rutina zilnică. Până când învață să se aștepte la o serie de activități zilnice și să fie de acord cu acestea, este probabil ca ei să se împotrivescă rutinelor zilnice. Și atunci când se obișnuiesc cu o rutină, chiar și schimbările mici îi fac să se simtă nesiguri.

Este mai ușor pentru copii să accepte schimbări atunci când știu la ce să se aștepte. Desenele vă pot ajuta uneori să comunicați referitor la aceste tranziții. De exemplu, dacă copilul dumneavoastră se joacă și este timpul să facă baie, îi puteți arăta o fotografie cu el făcând baie. Dacă discutați cu el ceea ce fotografia încearcă să transmită, îi oferiți astfel șansa să se pregătească pentru respectiva schimbare și astfel tranziția va fi mai ușoară pentru ambele părți.

Pentru a ieși în public mai plăcute, vă poate fi de ajutor dacă îi explicați din timp unde trebuie să mergeți. De exemplu, arătați-i coșul pentru ca el să înțeleagă că mergeți la piață.

Rețineți - orice schimbare se va realiza mult mai ușor pe măsură ce copilul crește.

ÎNVĂȚAȚI-VĂ COPILUL SĂ IA DECIZII

Unul dintre lucrurile cele mai importante pe care un copil trebuie să îl învețe este să ia decizii bune. Dacă dumneavoastră sau altcineva îi spuneți copilului ce să facă mereu, atunci el nu va învăța niciodată să ia decizii bune.

Dacă este capabil să ia decizii bune, atunci el poate să capete încredere în sine. Având încredere în sine, va participa intens la activitățile din comunitate și va avea o viață mai bună. Atunci când puteți, încurajați-vă copilul să facă alegeri simple în legătură cu lucrurile care îl afectează. De exemplu, uneori, copilul poate hotărî singur ce să mănânce sau să bea, cu ce să se îmbrace, când să doarmă sau să aleagă ce să facă.

Dacă un copil surd vrea să ia o decizie, dar nu vă poate spune ce dorește sau ce îi place, încercați să îi puneți întrebări pentru a îl ajuta să comunice ceea ce ar vrea să facă.

ORICINE POATE AJUTA UN COPIL SURD SĂ ÎȘI DEZVOLTE ABILITĂȚILE SOCIALE

Copiii surzi pot învăța și exersa abilitățile sociale cel mai bine atunci când fac parte dintr-o comunitate căreia îi pasă de nevoile lor, dar și atunci când merg la școală. Atunci când copiii interacționează și își petrec timpul în cadrul unui grup social dinafara familiei, ei fac un pas foarte mare în dezvoltarea abilităților lor sociale.

Unele comunități au centre de îngrijire pentru preșcolari, unde grupuri de copii se joacă și învață împreună. Copiii înțeleg că așteptările sunt diferite în cadrul unui grup. Ei învață să împărtășească, să se joace pe rând, să se gândească la sentimentele celorlalți.

AJUTAȚI COPILUL SURD SĂ ÎNVEȚE DESPRE LUMEA CARE ÎL ÎNCONJOARĂ

Este important pentru copiii surzi sau pentru cei cu deficiențe de auz să participe la evenimentele organizate în cadrul comunității, la activitățile zilnice și să discute despre acestea împreună cu familia și prietenii. Părinții, frații și surorile îl pot ajuta pe copilul surd scoțându-l din casă foarte mult și ducându-l în locuri publice sau să viziteze rude și prieteni. Puteți folosi orice ocazie pentru a învăța copilul despre cum funcționează lucrurile în cadrul unei comunități.

Luați-l cu dumneavoastră atunci când vă duceți după apă, să adunați lemne sau când vă duceți la magazine, la școală, la biserică, la festivaluri sau la întrunirile sau evenimentele din cadrul comunității. Pe parcurs, încercați să observați ce pot învăța copiii auzitori prin ascultare. Încercați să îi explicați aceste lucruri copilului dumneavoastră, folosind semne sau cuvinte pe care le înțelegeți amândoi.

Privindu-i pe alții, copiii pot învăța foarte multe lucruri despre lumea care îi înconjoară. Ei pot învăța lucruri cum ar fi: cine crește legumele pe care ei le mănâncă, sau cum cumpără și vând oamenii la piață.

AJUTAȚI-VĂ COPILUL SĂ ÎSI FACĂ PRIETENI

Pe măsură ce copiii încep să se joace din ce în ce mai mult împreună, comunicarea și abilitatea de a se înțelege cu ceilalți devin din ce în ce mai importante. Mulți dintre copiii surzi sunt izolați și singuri. Aceasta se întâmplă în mare parte pentru că ei

Am putea folosi semne în locul cuvintelor.

Pentru ca Rina nu poate auzi bine, hai să jucăm un joc unde auzul nu contează!

nu au deprins suficiente abilități sociale pentru a stabili prietenii. De asemenea, aceasta se întâmplă și pentru că auzitorii nu știu cum să îi integreze în cercul lor.

Adesea copiii inventează jocuri pentru a se „preface”. Dacă includ în grupul lor un copil surd, îl vor ajuta pe acesta din urmă să înțeleagă la ce trebuie să se aștepte în situațiile noi și cum trebuie să se comporte.

Sora și fratele lui Simon joacă un joc numit „La magazin” pentru a îl ajuta să înțeleagă cum se comportă lumea în magazine și cum sunt furnizate lucrurile.

Pentru a îl ajuta pe copilul dumneavoastră să își facă prieteni și să se joace cu alți copii, ajutați-l să conștientizeze sentimentele celorlalți, să învețe să împărtășească și să coopereze, și să înțeleagă o serie de reguli.

Unii copii se pot simți frustrați atunci când încearcă să se joace cu un copil care nu înțelege regulile jocului lor. Ar putea să elimine copilul surd din joc. Puteți astfel să arătați copiilor auzitori modalități de joacă care nu au nevoie de cuvinte. Îi puteți explica copilului dumneavoastră regulile și îi puteți arăta cum să se joace.

„Abilitățile sociale” ale comunității

Deși învățarea abilităților sociale la copii este foarte importantă, nu este și suficientă. Copiii deprind abilitățile sociale nu numai din ceea ce îi învățăm noi sau din felul cum îi tratăm, dar și din felul în care ei văd cum se tratează oamenii unii pe ceilalți în cadrul comunității lor.

Când îi învățăm pe copiii auzitori să se împrietenească cu un copil surd, și să îi respecte pe cei care sunt diferiți, îi ajutăm să înțeleagă că se pune un mare preț pe compasiune. Îi învățăm că ajutorul acordat celorlalți este responsabilitatea tuturor.

Când îi învățăm pe copii să se joace împreună în cadrul unui grup, îi ajutăm să înțeleagă că solidaritate și cooperarea sunt foarte importante.

Trebuie să urmărim noi înșine aceste sfaturi și să devenim un exemplu prin acțiunile noastre! Dacă copilul ne vede ignorându-i sau respingându-i pe cei care au alte abilități față de noi, sau pe cei care arată diferit sau sunt săraci, atunci vor învăța o lecție foarte diferită de ceea ce ne dorim noi să îi învățăm.

Dacă vrem ca copilul nostru să învețe să se respecte atât pe sine cât și pe ceilalți, el

Atunci când suntem respectuoși cu ceilalți, copiii învață că astfel trebuie să se comporte oamenii unii cu ceilalți.

care să primească și să susțină toți oamenii și care să pună accentul pe valorile importante pentru noi.

trebuie să ne vadă pe noi că punem aceste valori în practică. Noi înșine trebuie să arătăm respect pentru oamenii considerați diferiți. Fiecare dintre noi trebuie să se străduiască să participe la construirea unei comunități